

сталакъ по склона на сгръмнината, който върви, успорѣдно на нея и съставлява лѣвото крило на нашата позиция. Най досадното е, че не може и да се отговаря на неприятелския гърмежъ, тъй като турцитѣ се разпръснале въ бранището и задъ камъцитѣ; пакъ нашата позиция съвсѣмъ отворена, понеже шумака и бранището пакъ ний ги изсѣкохме, когато стояхме тукъ първъ пътъ.

Нашия кладенецъ бѣше съвсѣмъ на очи, тъй щото събраха се за вода съ котленцата желаючи и много отъ тѣхъ заплахаха за самотвержението съ живота си. А деня, сякашъ бѣла, пече та гори; слънцето изгаря човѣка! Жажда не търпи. Както и да се силни впечатлѣнията отъ боя, както и да се е уморила нервната система, отъ необикновеннитѣ си напругания въ течението на цѣлия день, нѣ и стомаха, като му дойде времето, подава си рогата, тъй щото ако не бѣше Иванъ, работата ни бѣше спукана. Той случа отъ дъска една масса и ний бързишката похапнахме.

Освѣтлената отъ мѣсеца нощъ, даваше възможность на турскитѣ стрѣлци, да продължаватъ обстрѣлването на позицията ни. Генералъ Столѣтовъ, съ разрѣшението на ген. Дерожинский, повика изъ Габрово единъ взводъ отъ казашката конна батарея.

По причина че се очѣква на другий день нападение, заповѣда се на артиллерията, която разстрѣляла повече отъ половината си барутъ, да отговаря на неприятелскитѣ гърмежи рядко и да стрѣля въ случай на рѣшително настѣпване. Това бѣше особено задължително за стоманената батарея, на която бѣше останало само по 10 гранати на орѣдие. \*)

Всичката нощъ на 9 ий срещу 10 ий Августъ, насипваха се разваленитѣ насипе на батареитѣ, риянеха и удълбочаваха окопетѣ. Турцитѣ, разумѣха се, въ работата по долу отъ насъ не сж останале, още повече, че колкото се касае до окопване на завзетитѣ отъ тѣхъ позиции, то тѣ са по тѣзи частъ майстори.

\*) Двѣтъ роты отъ Орловския полкъ, които азъ бѣхъ проводилъ отъ дѣсно на средния батарея, къмъ Лисата височина, още на мръкване бѣше замѣстени съ други двѣ роты отъ Брянския полкъ и проводени като поддръпление на св. Никола.